

† ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Βοσπορίτης

[Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1907 ἀπέθανεν εἰς μίαν ἄκραν τῆς Κων/πόλεως, εἰς τὸ Σισλή, ἀφανῆς, λησμονημένος, ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ τὴν

κοινωνικὴν ἀδιαφορίαν, συντετριμμένος ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὰς πικρίας καὶ τὴν ἀγρίαν πάλιν τῆς ζωῆς, ὁ ἀτυχῆς ποιητής. Ἦτο ἐκ τῶν συμπαθῶν ὄσῳ καὶ δυσμοίρων ἐκείνων ὀνειροπόλων τῆς Ἰδέας καὶ τοῦ Ὁραίου, οἱ ὁποῖοι διέρχονται ἐν μέσῳ τῆς πραγματικότητος ὡσεὶ ξένοι καὶ ὑπνοβάται, φέροντες τὸν βαρὺν σταυρὸν τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ μαρτυρίου. Δι' αὐτοὺς ἡ ζωὴ δὲν ἔχει εἰμὴ ἀκάνθας καὶ τριβόλους. Καὶ ὁ ἀτυχῆς Ἰωαννίδης ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰ θλιβερώτερα θύματα τῆς κοινωνικῆς βιοπάλης. Ἡ ζωὴ του καὶ ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος μιᾶς μικρᾶς τραγωδίας. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βουγιούκδερε τοῦ Βοσπό-

ρου, τοῦ ὁποίου ἐξύμνησε τὴν γοητείαν καὶ τὰ θέληγτρα. Ἠρ-
χισε τὸ ποιητικὸν του στάδιον ἐν Κων/πόλει, ὀπόθεν, ἀσφρυνκτιῶν
ἐκ τοῦ πνιγηροῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, κατέφυγεν εἰς Ἀθή-
νας, ἐνθα διέμεινεν ἐπὶ δεκαετίαν περίπου, γράφων καὶ δημο-
σιεύων στίχους εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδας. Οἱ ἀναγνώ-
σται τοῦ Ἡμερολογίου τὸν ἐγνώρισαν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ
τρυφερῶν ποιημάτων του. Ἐν Κων/πόλει ἐξέδιδε πρὸ εἰκοσι ἐτῶν
τὸ περιοδικὸν «Κῆρυξ» καὶ πρὸ τινος τὸν «Παιδικὸν Κόσμον».
Τελευταῖον τῷ εἶχεν ἀνατεθῆ καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἡμερολογίου
τῶν ἔθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων»].

Ἡ ΠΡΟΣΤΑΓΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

[Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας]

ΞΥΠΝΗΣΕ ὁ Πόντος σκυθρωπὸς καὶ λέει ᾗ τὰ κύματά του
— «Φορέστε καταχνιὰ στολή, στεφάνια τοῦ θανάτου,
καὶ ομιῶτε μὲ τὰ φλογερά τῆς τρικυμίας δάκρυα
καὶ ὀρμαῖτε μὲ ρυθμὸν βαρὺν ἀπ' τῶν πελάων τὴν ἄκρα,